

Emma Storris

**OMA
OP DE
KAST**

Copyright © Emma Storris, 2016, 2025

[Uitgeverij Terra Perdita](#)

post@terraperdita.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie of vergelijkbare technologieën.

www.emma.storris.com

Oma op de kast

Alvar stak zijn hoofd uit het raam.

'Ardis, kom snel!'

'Wat is er?' riep Ardis terug.

'Oma zit op de kast en ze wil er niet afkomen.'

Ardis zuchtte diep en liep richting de keukendeur. Onderweg deed ze snel haar wapperende haren in een vlecht. Oma weer. Die had altijd iets gek.

Ardis was benieuwd wat er nu weer aan hand was.

Ze trok de buitendeur open en ging naar binnen. Alvar wachtte in de gang.

'Het is de kast in de slaapkamer.' zei hij.

Broer en zus klommen samen de trap met het bloemetjestapijt op. De deur naar Oma's slaapkamer stond open. Ardis ging met haar handen op haar heupen in de deuropening staan.

'Oma Thea, wat doet u op die kast?'

'Vanaf hier kan ik beter wegvliegen.' antwoordde Oma Thea.

Haar korte roodbruine haar stond alle kanten op. Op haar wangen stonden blosjes van opwindning. Haar armbanden rinkelden terwijl ze haar armen op en neer bewoog.

Ardis stapte terug de gang op en keek haar broer vragend aan.

'Oma heeft aan de vliegzaamheid gezeten.' zei Alvar, terwijl hij met zijn ogen rolde.

'Nee!' Ardis sloeg van schrik haar handen voor haar mond. 'Dat meen je niet!'

Vorige keer dat ze dat spul te pakken kreeg, hebben we haar op honderd kilometer afstand op kunnen halen.'

Alvar knikte.

'Ik weet het. Blijkbaar heeft mamma het potje niet goed verstopt.'

'Zal ik het schepnet gaan halen?'

'Dat is goed. Dan probeer ik ondertussen het raam dicht te doen.'

Ardis holde met twee treden tegelijk de trap af. Ze rende meteen door naar buiten. In de schuur vond ze het grote schepnet. Ze ging naar de grote eik naast het huis en klom naar de tak bij Oma's raam. Eenmaal stevig op de tak hield ze het net voor de raamopening. Ze stak haar duim op naar Alvar. Alvar tijgerde vliegensvlug over de vloer naar het raam. Oma zag hem niet tot Alvar met zijn voet achter een stoelpoot bleef haken. De stoel viel met veel kabaal om. Oma keek naar beneden en begreep meteen wat hij van plan was.

'Dat zal je niet lukken, mannetje' zei ze. 'Oma gaat er vandoor!' Met een luid 'joehoe!' zette ze af van de kast en vloog ze richting het raam. Met een zwierige boog dook ze naar buiten. Ardis bewoog haar schepnet naar beneden, maar miste Oma op een haartje.

Kakelend van de lach scheerde Oma langs de boom. Ze draaide een looping, zwaaide naar haar kleinkinderen en vloog richting de voorkant van het huis.

'You snooze, you lose... Doeï doeï!'

Alvar liet zich razendsnel langs de regenpijp naar beneden glijden. Ardis klom vliegensvlug uit de boom. Ze renden naar hun fietsen die tegen het hek aangeleund stonden. Zo snel ze konden volgden ze Oma. Gelukkig had ze haar rode vest aan, waardoor ze goed zichtbaar was.

Ze snelden langs hun huis, dat naast dat van Oma Thea stond. Hun vader stond in de voortuin aan een beeld te werken.

'Kijk! Daar vliegt Oma, pappa. Ze is niet te houden.' riep Alvar.

Dalbert keek omhoog en liet meteen zijn hamer en beitel vallen. Hij rende naar zijn motor, sprong erop, startte hem en croste op zijn achterwiel het pad af. Grimm de wolf holde er luid huilend achteraan. Hij hield wel van een wedstrijdje. Het maakte zo'n kabaal dat Roslin, de moeder van Alvar en Ardis, naar buiten kwam. Ze schudde haar hoofd toen ze in de verte haar moeder zag vliegen.

'Ma heeft ook altijd iets gek. Zeker de vliegzalf gevonden.'

Ze pakte op een rustig tempo haar EHBO-tas en mobieltje en volgde op haar gemak haar man en kinderen op haar paarse fiets. De kleurige linten aan haar stuur wapperden vrolijk achter haar aan.

Zo ging het in een stoet door het bos heen naar de bewoonde wereld. Oma Thea vloog voorop, hoog in de lucht. Af en toe draaide ze luid joelend een looping of een schroef. Daarachter reed Dalbert op zijn motor. Omdat hij regelmatig omhoogkeek, was hij al een paar keer bijna uit de bocht gevlogen. Grimm hapte vrolijk naar zijn banden. Hij werd gevolgd door zijn twee kinderen die hun benen uit hun lijf traptten om bij te blijven. Tenslotte, een flink eind daarachter, kwam Roslin op haar fiets. Ze leek zich helemaal geen zorgen te maken. Fluitend peddelde ze door, terwijl ze met een glimlach op haar gezicht het uitzicht bewonderde.

'Kijk daar, een buizerd.' riep ze naar Ardis.

'Mam, kijk daar, Oma,' riep Ardis terug, 'straks is ze verdwenen!'

'Ach wel nee,' zei Roslin, 'Die komt niet ver. De vliegzalf is over een minuut of tien uitgewerkt.'

'Wat?!' Ardis' ogen werden groot van schrik.

'De vliegzalf is...'

'Ja, ik hoorde je de eerste keer al.' Ardis onderbrak haar moeder ongeduldig.

'Hoe kan je daar nu zo kalm onder blijven?'

'Zie je Oma's rode vest?' vroeg Roslin.

'Ja, natuurlijk,' zei Ardis. 'Dat is zo felgekleurd. Je moet je best doen om het niet te zien.'

'Er zit een parachute in dat vest gebouwd. Als de vliegzalf op is, hoeft ze alleen maar aan het touwtje te trekken. Dan dwarrelt ze rustig naar beneden als een blaadje van een tak. Je dacht toch niet dat ik geen maatregelen had genomen na de laatste keer dat dit gebeurde?'

'Mam, je ben briljant!'

Alvar, die alles had gehoord, lachte zijn moeder tegemoet.

'Ik weet het, ik weet het.' zei Roslin bescheiden.

En ja hoor, na een minuut of tien begon Oma minder vlot te vliegen. Ze hotterde een beetje en leek af en toe stil te hangen.

'Ma, trek aan je touwtje.' zei Dalbert door de megafoon die hij toevallig in zijn zadeltas had zitten.

'Ik peins er niet over,' riep Oma terug. Op de laatste restjes vliegzalf bewoog ze zich naar de kerk die zich vlak naast haar bevond. Ze ging op de rand van het dak van de toren zitten.

'Geef me meer van die vliegzalf.' eiste ze.

'En jij door naar de Dom van Keulen vliegen zeker? We kijken wel link uit.' antwoordde Roslin.

'Wat maakt het jou nu uit waar ik heen vlieg?' vroeg Oma opstandig.

'Veel natuurlijk,' zei Roslin, 'dan kunnen wij er achteraan om je op te halen.'

'Ik wil helemaal niet dat jullie me op komen halen.' zei Oma.

'Maar waarom niet?' Dalbert snapte er helemaal niets van.

'Omdat jullie me behandelen als een bejaarde.' Oma was ondertussen rood aangelopen van kwaadheid. Je zag bijna niet meer waar Oma ophield en het brandweerrode vest begon.

'Oma, pas op. Straks val je. Ma, eet je groente. Straks krijg je broze botten.

Oma, zou je niet eens naar bed gaan. Je hebt je slaap nodig. Ma, zou je niet eens opstaan. Dit is toch geen tijd om in je bed te liggen. Straks slaap je vanavond niet meer. Oma, dit, Oma, dat. Ik word er knettergek van!'

Dalbert en Roslin keken elkaar aan. Dit hadden ze niet aan zien komen.

'Maar je bent een bejaarde. Je ben vijfenzestigplus. Officieel ben je dan bejaard. We zijn alleen maar bezorgd.'

'Nou, dat is dus niet nodig. Ik ben niet achterlijk, ik ben alleen maar grijs aan het worden. Ik verf daarom weliswaar mijn haar, maar dat heeft mijn hersenen niet aangetast of zo. Ik weet prima wat ik wil en wanneer ik het wil. Ik wil lol hebben in mijn leven.'

Alvar en Ardis schudden meewarig hun hoofd. Ze hadden zich nooit gerealiseerd dat Oma zich zo voelde. Ze hielden heel veel van hun oma. Het liefst wikkelden ze haar in bubbeltjesplastic zodat haar niets zou overkomen. Maar nu ze dit zo hoorden begrepen ze het eigenlijk wel. Ze wilde niet thuis achter de geraniums zitten. Ze wilde op avontuur, net als zichzelf. Het leven is al zo kort.

Roslin had ondertussen zelf een likje vliegzalf genomen en zat inmiddels naast haar moeder op de rand van het kerktorendak.

'Hier.' zei ze slechts, terwijl ze het potje vliegzalf aan Oma Thea overhandigde. Oma pakte het potje aan en omhelsde haar dochter.

'Ik heb altijd mijn parachute nog.' zei ze geruststellend. Ze klopte op haar vest. Roslin knikte. Samen vlogen ze naar beneden.

Na een lange groepsknuffel beloofde Oma Thea dat ze regelmatig wat van zich zou laten horen.

Ze gaf haar kleinkinderen een dikke, natte zoen op hun voorhoofd.

'Tot snel!' riep ze vrolijk, terwijl ze een aanloopje nam.

En, zoef, daar ging ze. Richting de Dom van Keulen. Ze keken haar na tot ze een rood stipje in de verte was.

Teken hoe Oma het raam uitvliegt

Teken Oma en Roslin op de kerktoren

Alvar en Ardis en het Avondrood

Het verhaal is klaar. Tenminste, voor nu. Oma vliegt de wijde wereld in en beleeft daar vele avonturen die ik jouw oma nog niet zie meemaken.

Ben je benieuwd wat ze allemaal uithaalt? Dat kun je lezen in het tweede Alvar en Ardis boek: [Alvar en Ardis en het Avondrood](#), een spannend leesboek voor kinderen van ongeveer 10 tot 12 jaar.

Over Alvar en Ardis

Alvar en Ardis zijn de hoofdpersonen van Alvar en Ardis en het Donkere Bos. Het Donkere Bos is geschikt voor kinderen van ongeveer 8 tot 10 jaar of als voorleesboek voor jongere kinderen. Het is anders dan de meeste boeken want het is nog niet af. Het verhaal is er wel, maar er zijn nog geen tekeningen. Ik ben namelijk benieuwd wat er in JOUW hoofd gebeurt. Dus pak je potloden, stiften, verf, wat je maar wilt gebruiken en ga mee op avontuur met Alvar en Ardis. Of ga gewoon lezen, mag natuurlijk ook, wat je wilt...

Alvar en Ardis wonen met hun familie op een bijzondere plek in een bijzonder huis met bijzondere huisgenoten. Het soort huis waar jij vast zou willen wonen! Maar dat is niet altijd zo geweest.

Op een dag gebeurt er iets waardoor het leven van Alvar en Ardis voor altijd verandert. Hun huis wordt namelijk heen en weer geschud door een heuse reus. De reus is gevlucht uit het bos waar hij woonde en weet niet waar hij naar toe kan. Natuurlijk aarzelen Alvar en Ardis geen moment en bieden aan te helpen. Wat volgt is een spannend avontuur in bedreigde bossen met pratende dieren en ronduit gevaarlijke achtervolgingen.

Dit verhaal word je aangeboden via de website van Emma Storris. Het is alleen voor jouw persoonlijke gebruik bedoeld en mag dus niet voor andere doeleinden gebruikt worden zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming. Meer weten over Alvar en Ardis? Ga naar de website:

www.emma.storris.com